

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

INOWROCLAW

1. Nazwa

KAMIENICA

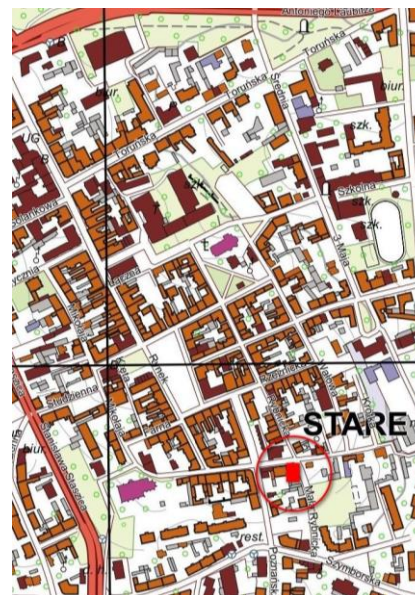
2. Czas powstania

1901 r.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

widok w kierunku południowo-zachodnim

Inowrocław - fragment mapy w układzie 1992, skala 1:10 000, zaznaczona lokalizacja obiektu

4. Adres

ulica i nr: **Kasztelańska 32**

nr działki: **350/1 (Inowrocław Obręb 6)**

5. Przynależność administracyjna

województwo **kujawsko-pomorskie**

powiat **inowrocławski**

gmina **Miasto Inowrocław**

6. Formy ochrony

Ustalenie ochrony w Miejscowym Planie Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Inowrocławia obejmującego teren położony w obrębie ulic : Al. Mikołaja Kopernika, Roosevelta, Al. Niepodległości, Miechowickiej, Poznańskiej, Górnicej, Szymborskiej, Andrzeja, Św. Ducha, Średniej, Biskupa Laubitz, Dworcowej:

Uchwała nr **VII/89/99**Rady Miejskiej Inowrocławia z dnia **25. marca 1999 r.**

8. Historia, opis i wartości

Dynamiczny rozwój Inowrocławia nastąpił w wieku XIX, kiedy to miasto po wielu zniszczeniach stopniowo zaczęło przekształcać się w nowoczesny ośrodek miejski. Gospodarczy i przestrzenny rozwój związany był także z powstaniem w 4. ćw. XIX wieku uzdrowiska solankowego.

Obecna ulica Poznańska, Rybnicka i Kasztelańska odpowiadają średniowiecznemu traktowi prowadzącemu z Rynku na południe. Na południowo-wschodnim obrzeżu miasta miał się znajdować gród kasztelański, a po jego zlikwidowaniu – dzielnica zasiedlona przez Żydów (ich obecność w mieście jest poświadczona od XV w.).

Po II wojnie światowej, na ul. Kasztelańskiej swoje zakłady miało wielu inowrocławskich rzemieślników.

Budynek przy ulicy Kasztelańskiej 32 został wzniesiony na początku XX w. około 1901 r. Obecnie częściowo pełni funkcję mieszkalną.

Kamienica na rzucie litery L, usytuowana jest na skrzyżowaniu ul. Kasztelańskiej i Mała Rybnicka. Budynek dwukondygnacyjny z poddaszem, podpiwniczony, murowany z cegły, otynkowany. Na dwóch kondygnacjach okna o kształcie prostokąta. Otwory okienne poddasza zamknięte są łukiem pełnym. Otwory okienne pierwszej kondygnacji są zamurowane. Wejście usytuowane jest we wschodniej elewacji.

Ponad oknami drugiej kondygnacji dekorowane trójkątne naczółki. Część otworów okiennych jest zamurowana bądź ślepa. Kondygnacje oddziela gzyms o prostej formie. Gzyms koronujący o wydatnej formie geometrycznej.

Stolarka okienna powojenna i współczesna PCV.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek zachowany w średnim stanie. Otwory okienne częściowo zamurowane, liczne ubytki i zawilgocenia tynku.

Zaleca się wykonanie prac remontowo-konserwatorskich. Przed remontem elewacji zaleca się wykonanie badań stratygraficznych w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki elewacji. Zaleca się powrót do historycznej artykulacji okiennej.

W przypadku wymiany stolarki okiennej bądź drzwiowej, zaleca się odtworzyć stolarkę okienną, drewnianą, którą należy dostosować detalem, podziałem i wystrojem do stylistyki i charakteru elewacji, w oparciu o materiały źródłowe, bądź czas powstania i stylistykę budynku.

Wszelkie prace mogące wpłynąć na ogład zewnętrzny budynku muszą być przeprowadzane w konsultacji i za zgodą właściwego Konserwatora Zabytków.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Michał Horbowicz
Ochrona Zabytków KRESY
06.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków